

Wojewódzki Sąd Administracyjny nie przychylił się do skargi Wojewody na uchwałę Rady Miasta w sprawie zmiany Statutu Zespołu Żłobków Miejskich. Tym samym Sąd uznał, że Rada miała prawo wprowadzić obowiązek przedłożenia pisemnego oświadczenia o odbyciu przez dziecko ubiegające się o miejsce w żłobku, obowiązkowych szczepień lub o ich długotrwałym odroczeniu, określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych.

Sąd w bardzo rozbudowanym uzasadnieniu przypomniał na początku, że podstawę prawną podjęcia zaskarżonej uchwały stanowił art. 11 ust. 2 ustawy o opiece – przewidujący, że podmiot, który utworzył żłobek lub klub dziecięcy, ustala statut żłobka lub klubu dziecięcego, określając „w szczególności” pewne kwestie. Użycie przez ustawodawcę w art. 11 ust. 2 zwrotu „w szczególności” przesądza o tym, że katalog elementów kształtujących treść statutu nie jest zamknięty. Rada gminy posiada więc kompetencję do wprowadzenia innych treści niż wymienione w tym przepisie, o ile mieszczą się one w granicach prawa. WSA zauważył równocześnie, że pkt 3 cytowanego artykułu wprost przewiduje kompetencję do ustalenia przez podmiot, który utworzył żłobek lub klub dziecięcy własnych przesłanek przyjęcia dziecka do utworzonego i prowadzonego przez siebie żłobka i klubu dziecięcego. Ponadto przepis ten nie zawiera żadnych szczegółowych wytycznych w tym zakresie, poza nakazem ustalenia preferencji przyjmowania dzieci z rodzin wielodzietnych i dzieci niepełnosprawnych.

W dalszej kolejności Sąd przykładowo wskazał w kontekście zarzutu naruszenia przez uchwałę zasady równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji – z uwagi na uzależnienie przyjęcia dziecka do Zespołu Żłobków Miejskich od uprzedniego poddania dziecka obowiązkowym szczepieniom ochronnym – że w wyrokach Wojewódzkich Sądów Administracyjnych rozstrzygnięto już, iż wprowadzenie oświadczenia o poddaniu dziecka obowiązkowym szczepieniom, jako kryterium dostępu do publicznego przedszkola, nie jest dyskryminujące dla dzieci, których rodzice nie złożyli stosownego oświadczenia (zob. wyrok WSA w Gliwicach z 6 sierpnia 2019 r., sygn. akt III SA/Gl 489/19 i wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 29 sierpnia 2019 r., sygn. akt II SA/Gl 406/19, publ. na stronie www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Wprawdzie kryteria przyjmowania dzieci do publicznych przedszkoli uchwalane są na zasadach określonych w odrębnej regulacji prawnej, to Sąd podzielił argumentację sądów administracyjnych, która legła u podstaw powyższego wniosku. Powtórzył za tymi Sądami, że żaden przepis prawa nie jest oderwaną jednostką, lecz występuje w pewnym kontekście systemowym – jest częścią określonego aktu normatywnego, który jest elementem określonej gałęzi prawa należącej do systemu prawa polskiego. Wykładając więc dany przepis prawa, należy brać pod uwagę jego relacje do innych przepisów danego aktu normatywnego (wykładnia systemowa wewnętrzna) oraz do przepisów zawartych w innych ustawach (wykładnia systemowa zewnętrzna). Przepisy Konstytucji, w szczególności art. 31 ust. 1-3 (zasada wolności i ograniczenia konstytucyjnych wolności i praw), art. 32 ust. 1-2 (zasada równości oraz zakaz dyskryminacji), art. 39 (zakaz eksperymentów naukowych na ludziach bez ich zgody), art. 51 ust. 1-5 (prawo ochrony danych osobowych), art. 68 ust. 1-5 (ochrona zdrowia) i art. 8 (zasada nadrzędności Konstytucji i jej bezpośredniego stosowania), również należy interpretować nie jako pojedyncze regulacje, ale całościowo. Konstytucja określa bowiem zarówno prawa, jak i obowiązki. Nielogiczne zatem przy ocenie spornego w sprawie kryterium byłoby odwoływanie się wyłącznie do praw obywateli i obowiązków państwa z pominięciem obowiązków obywateli.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., II SA/Ol 493/19

Źródło: [CBOSA](#)